

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
 tisk online snadno a rychle

DEN T.G.M. - 164. VÝROČÍ NAROZENÍ

V sobotu 8. března 2014 se v Muzeu T. G. Masaryka v Lánech uskuteční vzpomínková akce na prvního československého prezidenta s následujícím programem:

9.00 - 12.00 prohlídka Muzea T. G. Masaryka v Lánech a ochutnávka jeho oblíbených jídel,
13.00 pietní akt u jezdecké sochy T. G. Masaryka,
14.00 slavnostní zahájení výstavy T. G. Masaryk a gastronomie,
15.00 koncert v Muzeu T. G. Masaryka.

Z Kladna bude vypraven autobus z náměstí Sítňá v sobotu 8.3.2014 v 10:30 hodin. Plánovaný odjezd z Lán 16:00 hodin.

Nahlásit se můžete na telefonním čísle 720 237 044 u br. předsedy ZO Kladno nejpozději do konce února.

Nejdůležitější body:

- SILVER A V PAMĚTI TŘÍ GENERACÍ
- STOLETÍ JOSEFINY NAPRAVILOVÉ
- ČESTNÉ OBČANSTVÍ OBCE LIDICE
- OHLÉDNUTÍ DO SLANÉHO
- HNĚDÝ MRAK NAD Kladnem

POZVÁNKA - PAMATUJ 2014

Tak, jako v loňském roce, i letos Vás zveme do ulice plk. Stříbrného v Kladně, do prostoru bývalé synagogy (dnes Husův sbor Církve československé husitské v Kladně, pozn. aut.), kde se dne **8. března 2014 v 17:00 hodin** uskuteční akce

PAMATUJ!

Jedná se o celonárodní akci, jež má připomenout více než deset tisíc nevinných obětí největší hromadné vraždy v plynových komorách koncentračního tábory Auschwitz - Birkenau. 8. března 1944 bylo v plynových komorách koncentračního tábora Auschwitz - Birkenau zavražděno během jediné noci 3 792 nevinných mužů, žen a dětí. Násled-

ně 10. a 12. července téhož roku bylo v průběhu dvou nocí stejným způsobem zavražděno 6 500 mužů, žen a dětí. Celkový počet obětí z tzv. Terezínského rodinného tábora přesáhl množství 10 000. v nocích 8.3. a 10.7. a 11.7. 1944.

Také letos vystoupí se svým příspěvkem paní PaDr. Irena Veverková a během večera zazní několik židovských písní.

Letošní rok je významný, neboť se jedná o 70. výročí připomenutí této události.

-ph-

Uvnitř tohoto vydání:

SILVER A V PAMĚTI TŘÍ GENERACÍ	2-3
STOLETÍ JOSEFINY NAPRAVILOVÉ	4
ZAMYŠLENÍ - ZE ŽIVOTA ČESTNÉ STRÁŽE	5
BRATR JAROSLAV BÁRTA	6-7
PRODL. VÝSTAVY A PAMÁTNÍK HRDINŮ HEYDRICHIÁDY	8-9
OHLÉDNUTÍ DO SLANÉHO	10
HNĚDÝ MRAK NAD Kladnem	11

SILVER A V PAMĚTI TŘÍ GENERACÍ

Nástup zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, atentát, který byl úspěšně proveden 27. května 1942, heydrichiáda,

jedno z nejtemnějších a nejkrvavějších období v našich novodobých dějinách, popravy, mučení a také vypálení a vyvraždění Lidic a Ležáků. To jsou skutečnosti, které jsou známy. Operace SILVER A, již tak známá není, přestože měla velký význam.

Ve čtvrtek 9. ledna 2014 se uskutečnilo již

šesté setkání spolupracovníků SILVER A, členů jejich rodin a také všech, kteří byli na této odbojové akci účastní. Datum tohoto setkání bylo vybráno záměrně. Dne 9. ledna 1942 bylo v 01:45 hodin zachyceno Vojenskou radiovou ústřednou poblíž Londýna první volání radiostanice LIBUŠE, kterou obsluhoval Jiří Potůček, radista SILVER A. Paraskupina SILVER A byla na území Protektorátu Čechy a Morava vysazena 29. prosince 1941 společně se skupinami ANTHROPOID a SILVER B. Úkolem SILVER A bylo zajistit radiové spojení mezi domácím a exilovým odbojem, vybudovat zpravodajskou síť a koordinovat domácí odboj. Radistovi SILVER A Jiřímu Potůčkovi se podařilo navázat spojení s Londýnem a udržovat ho po dobu více než pět měsíců. SILVER A přímo spolupracoval s ANTHROPOIDEM a dalšími

parašutisty při náletu na Škodovy závody v Plzni a podílel se na přípravě atentátu na Heydricha poskytováním radiového spojení. Němci popravili desítky přímých spolupracovníků SILVER A z Pardubicka a Červenokostelecka. Další tisíce obětí byly odvečeny do koncentračních táborů, kde většina z nich zahynula. Bez těchto obyčejných, ale zároveň velmi neobyčejných lidí by nikdy atentát nemohl být proveden. Památník Lidice, pod záštitou ministra kultury připravil toto význačné setkání, kterého se zúčastnili také členové ČsOL a ČSBS Kladno. Pozvání přijal také 1. náměstek ministra kultury František Mikeš, hejtman Pardubického kraje Martin Netolický, místopředsedkyně Senátu PČR Miluše Horáková, primátorka Pardubic Štěpánka Fraňková, předseda ÚV ČSBS Jaroslav Vodička a samozřejmě nechyběli ani

SILVER A V PAMĚTI TŘÍ GENERACÍ

přímí účastníci odboje a jejich potomci, přeživší ležácké a lidické děti, starostové dotčených obcí a přední historici.

Pietní vzpomínka začala kladením věnců na pardubickém popravišti u Památníku Zámeček. Hlavní program se uskutečnil opět v hotelu Zlatá štika. Průvodcem slavnostního odpoledne byl ředitel Památníku Lidice, Milouš Červencl. Na úvod i během programu vystoupil dechový kvintet Ústřední hudby AČR. V projevech zazněla slova k zamyšlení, byl podtržen význam akce SILVER A a také hrdinství bojovníků za svobodu. Ředitel Památníku Lidice na základě připomenutí bratra Pítra vzpomněl na osobnost armádního generála Tomáše Sedláčka, jehož nedožitých 96. narozenin jsme si v tomto období připomněli. Jmenoval i další válečné veterány, kteří se v předchozích letech zú-

častňovali těchto setkání jako např. generálmajora Alexandra Beera a generálmajora Jaroslava Klemeše.

Historik Eduard Stehlík informoval o přípravě a výcviku našich parašutistů ve Velké Británii. Výcvik byl velmi tvrdý, ale parašutisté museli mít i velké odhodlání, kázeň a projevit vlastenectví. Naši parašutisté tento náročný výcvik zvládli na jedničku. Ale neobstáli by bez podpory statečných občanů Pardubicka, kteří jim poskytli tak nesmírně důležité zázemí. Historik Libor Pařízek hovořil o operační činnosti v protektorátu, poskytl některé konkrétní informace o akci SILVER A a představil nám pana Hynka Baudyše, který jako 11-ti letý chlapec po razii přenesl vysílačku do úkrytu. Přítomní si také mohli prohlédnout výstavu s názvem „Hrdinové – Příběhy odvahy a zrady v obrazech Zdenky Lan-

dové“. Ukázku z knihy Zdenky Landové přečetl herec Josef Somr, který na závěr zarecitoval báseň akademické ma-

lířky Marie Uchytilové „Píseň deště“. Tato velmi emotivní báseň o lidických ženách, matkách a jejich dětech vehnala slzy do očí všem přítomným. Setkání se také zúčastnila dcera Marie Uchytilové, paní Sylvie Klánová, které mnozí gratulovali k ocenění, které Marie Uchytilová obdržela u příležitosti 28. října z rukou prezidenta republiky.

Poděkování patří pracovníkům Památníku Lidice, kteří zajistili důstojný průběh tohoto již šestého setkání.

Text E.Armeanová
Foto S.Pítr

STOLETÍ JOSEFINY NAPRAVILOVÉ

Právě před rokem navštívili lidické děti a předsedkyně OV ČSBS Kladno G. Havlůjová v Táboře paní Josefínu Napravilovou u příležitosti jejích 99. narozenin a vydání knihy *Sny a*

vzpomínky. Při této příležitosti vyslovila paní Josefína Napravilová přání stát se členkou Českého svazu bojovníků za svobodu. Pro naši organizaci bylo ctí, že paní Josefína vyslovila takové přání a tak je již rok čestnou členkou Českého svazu bojovníků za svobodu základní organizace Lidice.

U příležitosti vernisáže výstavy „Sofiina volba po Česku“ v Lidicích v závěru loňského roku navštívila Lidice a mezi „svými“ tak oslavila blížící se 100. narozeniny.”

Paní Josefína Napravilová oslavila své 100. narozeniny dne 21. ledna 2014 a jménem všech našich členů jí přejeme především pevné zdraví. Pevně věříme, že se i v letošním roce shledáme, minimálně v červnu v Lidicích.

Blahopřejeme!

OV ČSBS Kladno
ZO ČSBS
Kladno, Lidice, Slaný

Text: P. Hroník
Foto: Adéla Šmausová

UDĚLENÍ ČESTNÉHO OBČANSTVÍ OBCE LIDICE

V den nedožitých 90. narozenin akademické sochařky Marie Uchytilové dne 17. ledna 2014 se uskutečnila na obecním úřadě v Lidicích velká událost! Starostka obce Lidice, paní Veronika Kellerová udělila Čestné občanství In Memoriam obce Lidice autorce sousoší dětských obětí války paní Marii Uchytilové. Čestné občanství převzala z rukou paní starostky dcera Marie Uchytilové, paní Sylvie Klánová.

Po loňském udělení Medaile Za zásluhy In Memoriam prezidentem republiky ve Vladislavském sále na Pražském

hradě se tímto lidickým aktem uzavírá jeden velký dluh akademické sochařce Marii Uchytilové,

ve, který jí naše společnost dlužila....

P.Hroník

ZAMYŠLENÍ - ZE ŽIVOTA ČESTNÉ STRÁŽE...

Čestná stráž, jediná jednotka naší armády, která je primárně určena k zabezpečení slavnostních, pietních i smutečních aktů. Během celého roku zabezpečujeme několik set těchto aktů.

Jednou z nejdůležitějších vzpomínkových akcí, tak jak to vidíme my, vojenští členové ČSBS, je bezpochyby pietní akt na kobyliské střelnici.

Je pro nás symbolem boje vlastenců za Masarykovu republiku. Za svobodu vlastního národa a za demokracii. Už jen přečtením nápisu na vstupní bráně vámi projede mráz po zádech. Kolikrát již jsme touto branou napochodovali a pořád na nás nápis působí stejně

„ZASTAV SE NA CHVÍLI
KREV NAŠE VSTOUPILA DO TÉTO ZEMĚ
ALE MY ZNOVU SE
VZPŘÍMILI“.

Nedovolil bych si v tomto článku nezmínit, že za 33 dní, od 30.

května do 3. července 1942 zde bylo popraveno na 539 československých vlastenců – hrdinů. Mezi nimi i 26 lidických občanů. Jsme vojáci, a proto naším největším padlým hrdinou je příslušník legendární odbojové skupiny Tři králové, generálmajor in memoriam Josef MAŠÍN a armádní generál in memoriam Alois ELIÁŠ.

Vždy se na místo pietního aktu dostavíme o jednu hodinu dříve. Jednak z důvodu provedení nácviku, a také z důvodu nachystání vlastní výstroje, výzbroje. Většinou však máme ještě čas na cigaretu, či diskuzi. Mnohokrát se s bratrem Pavlem DUBNEM pouštíme do laického hodnocení historických událostí, připomínáme si hrdinství našich vojáků, a ostatních...

Nejinak tomu bylo i minulý rok... Během naší diskuze, ve které jsme

byli oba zabráněni, přitočil se k nám řidič, který nás sem dovezl, a po tom, co jsme s bratrem DUBNEM vyslovili nesympatie Němcům, nám řekl: „Ale to se stalo už dávno, zapomeňme na to...“

Ani jsme to nevzali vážně, ale co když to tak opravdu myslel...?

Zrovna na místě, kde vyhaslo skoro 540 životů, a tisíce, bylo zničeno. Na místě, které ovlivnilo celou jednu generaci. Máme na to zapomenout? Nebo snad odpustit?

Většina příslušníků jednotek SS, armády, gestapa, páchajícím největší zlo a utrpení je dnes již mrtvá. Někteří byli popraveni hned po válce, jiní si klidně dožili v cizině, či v Německu.

Já jsem jim neodpustil. Víím, že současná generace již nemá téměř nic společného s minulostí, ale jak moc jsme vinni za minulost a za činy našich předků? Máme vůbec právo Němce nenávidět, nebo dokonce soudit? Lze se vypořádat s touto minulostí, nebo jsme se již dávno vypořádali a zbytečně se tu jen číří vody...?

Tomáš ŠEVČÍK

...ZASTAV SE NA
CHVÍLI
KREV NAŠE
VSTOUPILA DO
TÉTO ZEMĚ,
ALE MY ZNOVU
SE VZPŘÍMILI...

...POKUD BYCH
MĚL ŽÍT ZNOVU
SVŮJ ŽIVOT,
NIC BYCH NA
NĚM NEMĚNIL...

BRATR JAROSLAV BÁRTA

„POKUD BYCH MĚL ŽÍT ZNOVU SVŮJ ŽIVOT, NIC BYCH NA NĚM NEMĚNIL...“ Tato slova jsem z úst bratra Jaroslava Barty slyšel několikrát, když jsem jej ve středu 22. ledna 2014 navštívil spolu s bratrem T. Ševčíkem. Původně krátká návštěva se protáhla na dlouhé tři hodiny, které však díky úžasně atmosféře a vyprávění bratra Jaroslava Barty a jeho milé manželky Jaroslavy uběhly jako voda.

Bratr Jaroslav Bárta se narodil dne 3. července 1927 v Praze, kde žil až do důchodu. Nyní žije s manželkou nedaleko Kladna, v Unhošti. Manželé Bártovi měli v den naší návštěvy na hlídání svého vnoučka Kubíka, který se zpočát-

ku po našem příchodu schovával pod stolem, ale po chvilce jsme se už vzájemně spřátelili. Poprosili jsme bratra Bártu, aby nám o sobě vyprávěl.

Bratr Bárta je hlubokou studnicí životních příběhů, a tak jsme si vyslechli mnohé. Například, jak v létě 1938, se ve svých jedenácti letech stal skautem. „U planoucího táboráku rozprostřená československá vlajka, k ní několik z nás nataženou ruku a slibovali jsme... **na svou čest, jak dovedu nejlépe milovati vlast svou, Republiku Československou a sloužiti jí věrně v každé době...**“ Ta slavnostní chvíle se nedá zapomenout. V září 1938 nastoupil do prvního ročníku Masarykova reálného gym-

nasia v Křemencově ulici na Praze 2. Dodnes vzpomíná na událost, která se udála v září 1938, v době vyhlášení mobilizace. Třídenní profesor dr. Jarkovský se postavil na stupínek a řekl, že jde plnit nejčestnější povinnost občana, žáci povstali, zazpívali československou hymnu a on odešel.

Poté, co Němci uzavřeli české vysoké školy, byly částečně omezeny i střední školy. Část studentů musela odejít „do praktického života“, totiž do učení. Jedním ze studentů byl i bratr Bárta, který nastoupil u firmy Foto-kino-Wachtl v Praze 2. Kromě denního zaměstnání se v podnicích musely držet také protiletecké hlídky. Někteří z pracovníků

BRATR JAROSLAV BÁRTA

pro tuto činnost byli vycvičeni. Při vyhlášeném poplachu se museli členové těchto hlídek přemístit na dané stanoviště. Pro bratra Bártu to znamenalo jít v případě poplachu pěšky z Pankráce, kde bydlel, k Prašné bráně. Zde byl členem tzv. střešních hlídek v půdních prostorech, ty byly vycvičeny na zhášení a likvidaci tyčkových zápalných pum shazovaných při náletech.

V roce 1945, po ukončení války se mu naskytla možnost dokončit si vzdělání přerušené za 2. světové války. Znamenalo to během následujícího prvního poválečného roku 45/46 dokončit středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou. Před zahájením studia se však stala příhoda, která jej málem stála život. Společně se svými kamarády uskutečnil těsně po válce výlet do Davle. Přes Vltavu se nechali převézt od převozníka a na druhém břehu se žízňiví napili vody ze studny. Ta však byla otrávená od Němců, kteří na konci války prchali zpět do Německa. Následující dny byli všichni s vysokými horečkami odvezeni na infekční oddělení do nemocnice Bulovka s břišním tyfem. Nakonec vše

dopadlo dobře a tak bratr Barta mohl nastoupit ke studiu – i když se zpožděním kvůli nemoci, až v říjnu 1945. Studium pak úspěšně dokončil v roce 1946.

Jeho další kroky zamířily do oddělení vývoje karburátorů a následné životní osudy byly spjaty s motocyklovým a automobilovým průmyslem. Při zaměstnání si rozšířil vzdělání o vyšší průmyslovku. V roce 1947 absolvoval v Praze v Opletalově ulici kurz časoměřičů, organizovaný autoklubem a díky němu se v dalších desetiletí účastnil všech možných auto-moto soutěží. Jeho první časoměřičskou zkušeností byl v roce 1947 první poválečný ročník šestidenní ve Zlíně (Mezinárodní šestidenní motocyklová soutěž FIM – Mezinárodní federace motocyklistů je prestižní mezinárodní

soutěž s mnoha let trvající tradicí. První ročník byl uspořádán již v roce 1913, pozn.aut.). Na soutěžích – nebo jak bratr Barta hovoří na „podnicích“ také potkal svou manželku Jaroslavu. A o tom, že byl opravdu dobrým časoměřičem, svědčí i to, že v automobilovém sportu je označován za „legendu českých časoměřičů“.

Těšíme se na každé další setkání s bratrem Bártou, na přátelské setkání s gentlemanem, který nás vždy vítá vlídným úsměvem. Rádi bychom s br. Tomášem Ševčíkem poděkovali nejen jemu, ale také jeho manželce za milé přijetí a přejeme oběma pevné zdraví!

Text: P.Hroník

Foto nahoře: br. Barta v NP na Vítkově (2013)

Foto vlevo: uveřejněno s laskavým dovolením pana Jindřicha Lasíka

...LEGENDA
ČESKÝCH
ČASOMĚŘIČŮ...

VÝSTAVA PRODLOUŽENA

Milé sestry a milí bratři, pokud jste dosud nenavštívili výstavu v Národním památníku na Vítkově Československé legie ve Francii 1914-1918, můžete tak ještě učinit do 28. února 2014, protože výstava byla prodloužena.

-ph-

NÁRODNÍ PAMÁTNÍK HRDINŮ HEYDRICHIÁDY

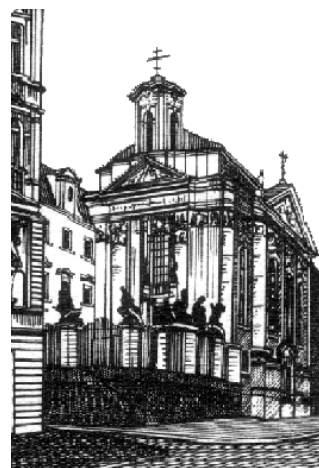

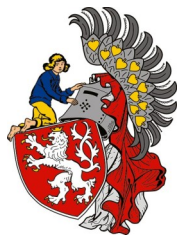
U příležitosti 71. výročí hrdinské smrti popravených v době heydrichiády, 3. výročí odhalení pamětní desky 294 obětí heydrichiády a u příležitosti Dne památky obětí holocaustu se

předseda ZO ČSBS Kladno a 1. místopředseda ÚV ČSBS plk. v.v. Emil Kulfánek zúčastnili v neděli dne 26. ledna 2014 pietního aktu v Národním památníku hrdinů heydrichiády při

českém pravoslavném kostele sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici. Pietní akt pořádala Asociace nositelů legionářských tradic (ANLET) ve spolupráci s Národním památníkem hrdinů heydrichiády. Záštitu nad pietním aktem převzala náměstkyně ministra obrany pro personalistiku, paní Mgr. Lenka Melicharová - Ptáčková. Přítomné přivítali úvodním slovem prezident Asociace nositelů legionářských tradic plk. v.v. Ing. Jaroslav Houška a vedoucí Národního památníku hrdinů heydrichiády paní Mgr. Eva Šuvarská. Následoval pietní akt u pamětní desky 294 obětí heydrichiády a společná modlitba ThDr. Jaroslava Šuvarského, správce pravoslavného chrámu sv. Cyrila a Metoděje. Poté se přítomní prohlédli prostor krypty.

-ph-

JEŠTĚ JEDNO PŘIPOMENUTÍ ZE SLANÉHO...

Ve Slaném proběh pietní akt 29. října v 10 hodin na místním hřbitově. Věnce položili zastupci vedení města a také členové ČsOL Kladno a ZO ČSBS Slaný.

Oslavy pokračovaly ve slánském divadle slavnostním jednáním městského zastupitelstva. Na tomto zasedání byl předán pamětní list členice ČsOL a ČSBS sestře Matyldě Klapalové. Byla oceněna její záslužná činnost a také aktivní práce v těchto organizacích. Pamětní list královského města Slaného jí předal 1. místostarosta Jaroslav Hložek, který ve svém projevu vyhodnotil dosavadní velmi aktivní život sestry Matyldy Klapalové. Její rodina nejprve bydlela

na Komenského náměstí a když jí byly čtyři roky, přestěhovali se do Velvarské ulice, takže může o sobě říci, že je Slaňáčka přímo z historického centra. V roce 1932 ji bratr přivedl do skautského oddílu, kde působila až do roku 1939, do své svatby. V roce 1940 se s manželem přestěhovala do Ostravy. Manžel se zapojil do odboje, byl zatčen a vězněn. Výsledky na gestapu čekaly i na Matyldu. V roce 1996 se vrátila do Slaného. Jaroslav Hložek zmínil, že ocenění dostane šarmantní a okouzující dáma, která oslavila 91. narozeniny. V našich organizacích jsme na ni velmi hrdí. Vážíme si jejího charakteru, čestnosti, obětavosti a

schopnosti přátelství. Sestra Klapalová se zúčastňuje pravidelně kulturního a společenského života nejen ve Slaném, ale i v Kladně, v Praze a Ostravě. Navštěvuje cykly přednášek univerzity třetího věku, ve Slaném se s ní občané setkávají na koncertech, výstavách, divadelních představeních, vlastivědných vycházkách. Zatímco celá řada seniorů tráví svůj čas pouze povídáním o nemocech, sestra Matylda si neumí svůj život představit bez počítače. Nechybí jí ani smysl pro humor, což potvrzuje její životní krédo: „Nestěžuj si, mohlo by být ještě hůře“. Sestře Matyldě ze srdce gratulujeme.

Text: Eva Armeanová

VÝSTAVA VÁLEČNÁ KORESPONDENCE

Výstava Válečné korespondence zavede návštěvníky do doby 1. a 2. světové války, kdy dopisy, korespondenční lístky nebo pohlednice představovaly jediný způsob komunikace mezi frontou a zázemím.

Výstava ukáže, jak za 1. světové války probíhala korespondence v rakousko-uherské armádě i u československých legií, jak dlouho trvala cesta poštovní zásilky k adresátovi či jakým způsobem komunikovali vá-

leční zajatci. Návštěvníci se také seznámí s tím, jak za 2. světové války fungovala pošta u československých vojenských jednotek na západní a východní frontě, jaký byl např. význam československých razítek a příležitostných tisků pro propagaci Československa ve Francii a Anglii, nebo jak vypadaly tzv. šátečkové dopisy, posílané na východní frontě.

Zajímavou, ale také smutnou kapitolou váleč-

né korespondence, kterou výstava představí, je korespondence vězňů koncentračních táborů, která měla svá přísná pravidla a korespondence zde byla svázána řadou omezení a kontrolována přísnou cenzurou.

Výstava Válečná korespondence je umístěna v areálu Památníku Lidice ve výstavní síni In memoriam do 31. května 2014.

HNĚDÝ MRAK NAD KLADNEM - KŘEST KNIHY

haldaknih.cz

V podvečer 15. ledna 2014, krátce po 18. hodině, proběhl v zaplněné zasedací místnosti Středočeské vědecké knihovny v Kladně, křest knihy Jaroslava Vykouka ml. nazvaný „Hnědý mrak nad Kladnem“. Na šedesát osob se vtěsnalo do místnosti, kde byla představena kniha. Moderování se ujal pan Roman Hájek (občanské sdružení Halda), kmotrem knihy se stal pan Zdeněk Pospíšil, který v krátkosti představil knihu a osobnost pana Jaroslava Vykouka ml. Pan Pospíšil ve svém krátkém vstupu řekl, že kniha je čtivá a že si své čtenáře jistě najde. Za

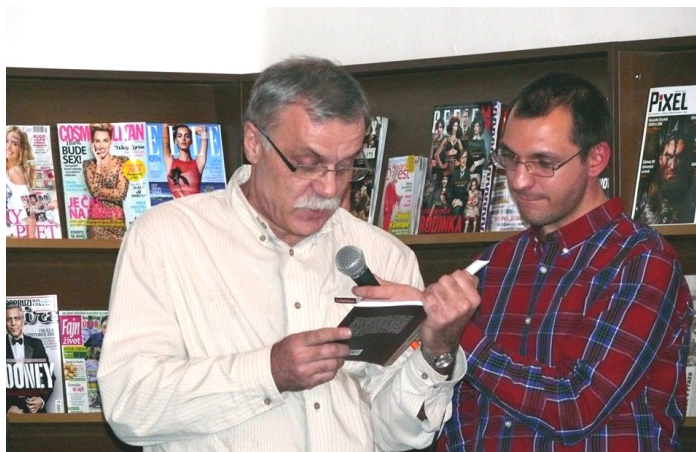
sebe mohou říci, že tomu tak opravdu je. Kniha je rozdělena do dvou částí. První část se týká vyprávění a vzpomínek tatínka pana Jaroslava Vykouka ml. V této části se průřezem dostáváme od školních let přes období protektorátu až do roku 1945. Nutno podotknout, že nejzajímavější a nejpůsobivější vyprávění začíná 15. březnem 1939. Druhá část knihy je věnována výpisu událostí z kroniky města Kladna v období let 1933 – 1945.

Po vystoupení pana Pospíšila a představení knihy poděkoval pan Jaroslav Vykouk všem, kteří se na vydání této knihy podíleli. Roman

Hájek přítomným také i paní Petru Líbovou, která měla na starost grafickou úpravu knihy a paní Veroniku Botovou, která navrhla obálku knihy. Poté následoval již vlastní křest a jak jinak - bouchnutím šampaňského...

-ph-

*Z. Pospíšil čte úryvek z knihy, vpravo R. Hájek (občanské sdružení Halda)
Foto: P. Hroník*

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem ovcsbs.kladno@gmail.com

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno a Slaný

Adresa
Nám. 17. listopadu 2840
272 01 Kladno
Telefon: 720237044
E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com
Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

ÚNOR

Br. Rudolf JEŽOVICZ (33)
S. Vilemína PLAKOŠOVÁ (87)
Br. Tomáš KESZELI (32)
Br. Jan TELVÁK (78)
S. Jaroslava HRUDOVÁ (91)

BŘEZEN

ZO Kladno
S. Mgr. Klára KALIBOVÁ (33)
Br. Vladimír ČERNÝ (92)
S. Anna ČERNOHORSKÁ (61)
Br. Martin PODAŘIL (36)
S. Jaroslava KMEŤOVÁ (68)
Br. Jiří VLČEK (64)

ZO Slaný
S. Libuše KARLÍKOVÁ (79)

Oprava:

V minulém čísle jsme chybně uvedli u br. Ing. Judla jubileum. Bratr Judl oslavil minulý měsíc 87. narozeniny - omlouváme se a ještě jednou blahopřejeme!

Opustili nás:

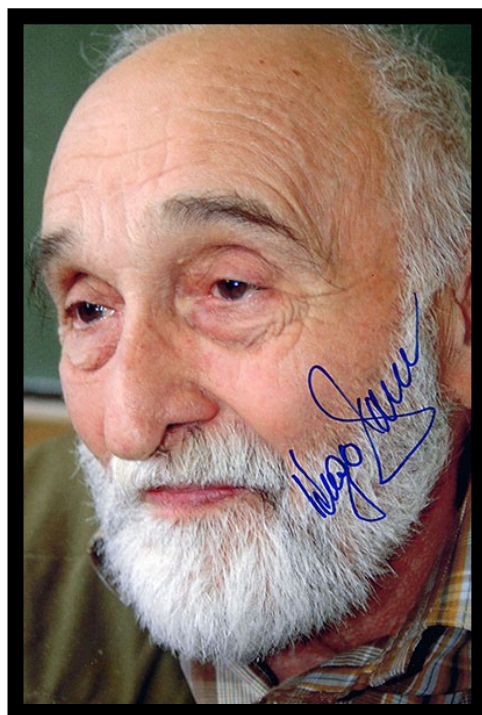
Br. Hugo PAVEL † 89

Český svaz bojovníků za svobodu z.s. je dobrovolný, nestranický a nezávislý spolek, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ <http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>
BLOG <http://ovcsbskladno.blogspot.com/>
FACEBOOK <https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>
WEBOVÉ STRÁNKY <https://sites.google.com/site/csbskladno/>

VRÁTIL JSEM ČAS...

Dne 30. ledna 2014 nás opustil

bratr Hugo PAVEL

dlouholetý člen

Českého svazu bojovníků

za svobodu

Základní organizace Kladno

Čest jeho památce!

OV ČSBS Kladno

Foto: Helena Macenauerová